

Til: Stortingets energi- og miljøkomité

Oslo, 12. april 2016

Meld.St.14 Natur for Livet – Innspill fra Verdikjeden Skog og Tre

For hele den norske skognæringen er det avgjørende at råstoffet til norsk skogsindustri kommer fra bærekraftig drevne skoger, der hensynet til det biologiske mangfoldet blir ivaretatt på en tilfredsstillende måte.

Skogeierne, Treindustrien og Treforedlingsindustrien har vært drivkrefter i utviklingen av miljøsertifiseringen av skog i Norge. De siste 15 årene har derfor praktisk talt hele det norske skogbruket vært sertifisert.

Dette har ført til et stort miljøløft i skogbruket. Det har blitt mer gammel skog, mer død ved, flere grove gamle trær og mer lauvskog. Situasjonen for sjeldne og truede arter med spesielle krav til livsmiljø har dermed blitt bedre. Det har således både blitt flere arter i de norske skogene og større populasjoner av arter som kunne vært truet hvis skogbruket ikke tok hensyn. Det biologiske mangfoldet i skog er altså økende. Dette tilsier at det ikke er noe generelt behov for ytterligere båndlegging av skogarealer og nye offentlige restriksjoner på skogbruket for å hindre tap av biologisk mangfold i skog.

Vi mener likevel at det er riktig som meldingen signaliserer å videreføre arbeidet med frivillig vern av skog, og at en med utgangspunkt i ny kunnskap videreutvikler og målretter arbeidet med å ta vare på og utvikle naturmangfoldet i skog.

Vi registrerer imidlertid at flere naturvernorganisasjoner nå krever at det skal settes et mål om vern av 10 % av den produktive skogen. Et slikt verneomfang vil gi betydelige konsekvenser for potensialet for verdiskaping i næringen, skognæringens bidrag til det grønne skiftet, og for mulighetene til å mobilisere mer biomasse fra de norske skogene for å møte klimautfordringene.

Det er i den forbindelse grunn til å peke på at det i meldingen er lagt stor vekt på at det er et mål for skogvernarbeidet å sikre et representativt utvalg av norsk skognatur. Det er spesielt pekt på mangelen på skogvern i lavereliggende strøk på Østlandet. 10 % skogvern vil dermed måtte omfatte betydelige arealer der en kan drive et lønnsomt bærekraftig skogbruk. De aktuelle områdene vil også være områder med mye hogstmoden skog. Reduksjonen i avvirkningsmulighetene vil dermed bli vesentlig større enn det det økte vernearealet isolert sett skulle tilsi.

For å synliggjøre konsekvensene: Dersom 2/3 av det økte skogvernet skjer på arealer med økonomisk drivverdig skog som i dag er hogstmoden eller vil bli det i løpet av de neste 30 årene, må en regne med at avvirkningsmulighetene kan bli redusert med omtrent 15 %. Dette tilsvarer drøyt 2 mill. m³ tømmer.

Selv om økt skogvern isolert vil ha en positiv effekt for arter som er knyttet til gammel skog og død ved, er det på ingen måte avklart hva en faktisk vil oppnå gjennom å verne 10 % av den produktive skogen i Norge. Det er imidlertid grunn til å peke på at grensenytten av ytterligere vern er avtakende samtidig som denne nytten må avveies mot hensynet til verdiskaping og klima. Det finnes ikke noe faglig grunnlag i dag for å konkludere om hvor mye skog som bør vernes på sikt.

Landsskogtakseringen, Artsdatabankens rødlistearbeid og evalueringer av skogvernet vil imidlertid sammen med vurderinger av kostnader og konsekvenser for verdiskaping og klima gi et grunnlag for å vurdere veien videre med jevne mellomrom.

Med hilsen

Treindustrien
Adm. dir. Heidi Finstad
(sign.)

MEF
Seksjonssjef Einar Østhassel
(sign.)

Fellesforbundet
Forbundsleder Jørn Eggum
(sign.)

Norskog
Adm. dir. Arne Rørå
(sign.)

TFB
Daglig leder Marit Holtermann Foss
(sign.)

Norges Skogeierforbund
Adm. dir. Erik Lahnstein
(sign.)

NoBio
Daglig leder Martin Smedsrud Kristensen
(sign.)